

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus »Fejérmegyei Napló« a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására »Fejérmegyei Napló« cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:

Egészévre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:

BILKEI FERENCZ.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szent-István-tér 1.

Egyes számok kaphatók: Rotter I., Weisz H. és Krausz V. tőzsdéjében.

Günsberg Mór.

Egyszerű, egészen közönséges zsidó név.

Viselője, a míg élt, bérlő volt Iváncsán. Mint utólag megtudtuk, családos ember, két gyermek atyja. Különböző ádáz kortese a rácalmási képviselőválasztás alkalmával a napkeletiekkel kelletlenül is jobban kacérkodó Kossuth-pártnak, a melynek javára, bizonyára tisztességes módon eszközölt kapacitálás után bevitte a választásra Iváncsa község minden választóját, hiszen mindenki tudja, hogy a hol elvi lelkesültségről, egy ideális eszme követéséről van szó, ott a mi magyar népünk seregestül követi napkeleti vezéreinek hódító szavát.

Halljuk, hogy Günsberg Mór nagy emberbarát volt, a község jótevője, valóságos védőangyala, a szegény magyar nép gyámoltója, az özvegyek és árvák könyneinek felszárítója. Ha ideje engedte volna, bizonyára több emberbaráti intézmény, árvaház, kórház, népkonyha, szövetkezet, meg Isten tudja, mi minden nem dicsérete volna az ő áldozatkészségét.

S ennek az életnek most vége szakadt. Agyondobta, vagy zászlónyéllel ütötte agyon valaki, magánboszunak, vagy a választás alkalmából elkeseredett vala-

melyik néppárti düheinek áldozata-e? nem tudja senki. Kutatnak, faggatnak, a kit lehet, de nem tudtak nyomára akadni.

Nem foglalkoznánk újra az esettel, nem irtuk volna a jelen sorok élére a *Günsberg Mór* nevet, ha azóta viharként nem harsogna e név a hazán keresztül s ezt a szomorú esetet nem igyekeznének egyes, elvetemült lélek legorcátlanabb és legféltelenebb, valósággal undorító módon izgatásra használni, ha egy piszok-irat nem írná ki vastag betűkkel:

„Én nem kutatom a tettest, hanem ezennel kimondom, hogy ennek az ártatlan embernek gyilkosa ön: gróf Zichy Nándor ur, az aranygyapjas rend vitéze, valóságos belső titkos tanácsos, a katolikus néppárt vezére és az ön ráczalmási hecckaplánja, Csúcs István r. káth. hecckaplán.“

Ilyen és hasonló szavakkal vádolja meg a néppárt tiszta lelki, nemes ősz vezéré, a ki önzetlen lelkesedéseve bele mert lépni az országnak barlangjába, a ki kezébe mérte venni a néppárt hófehér lobogóját, hogy Magyarországon a magyarság és kereszténység javára alkosson. És vele együtt keverik bele egy becsületes fiatal papnak a nevét, a kit gyűlöletes, fekete színben kell feltüntetni mindenütt, mert hiszen Rácz-Almászon inkább

a keresztény nép javáért mert fáradozni, a mikor az ő munkája egybeesik néhány ott meggazdagodott zsidó fami ia elköltözködésével.

Józan ember előtt minek bizonyítsuk, a kinek pedig esse nincs, minek mondjuk, hogy s. Zichy Nándornak, se Csúcs Istvánnak legkevesebb része sincs Günsberg Mór halálában. Egy választási eset, a milyen Magyarországon minden választás alkalmával egy sereg fordul elő.

Tavaly Marosvásárhelyen 4—5 ember lelte halálát a választáskor. Pincehelyen 10 nappal előbb 7 néppártinak az életét oltották ki; a felső vidéken, az alföldön, Dunántul, Tiszántul fordult elő emberhalál a választási küzdelemből kifolyólag. Meghaltak, eltemették, megsírtták őket, talán átkozták egy darabig az ellenpartot s aztán megnyugodtak. De most egy Günsberg Mór halt meg, a kinek a halálakor tetemrehívást kell rendezni, gyilkolásról kell megvádolni minden becsületes lelket. Az Egyetértésnek, a Kossuth-párt lapjának is le kell közölni ezt a piszok-iratot, a Székesfehérvár és Vidékének ki kell szedni a lehangulatosabb részeket, szintugy annak a Fejérvártot megjelenő papirosnak, a melynek a nevét nem akarjuk tollunkra szedni; hiszen akad majd gyenge lélek, a ki mindebből vagy több-

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCZAJA.

Felejtethetlen szavak.

Ki nem tapasztalta még, hogy életében oly szavakat hallott és oly eseményeken ment át, melyeket soha se felejt el s melyeket nem törülhet ki emlékezetéből? A létért való küzdelemben a külső benyomások egész serege mély nyomot hagy hátra szívünkben és mi mégis megelégedünk róluk, mihelyest többé nem gondolunk rájuk, akár megmaradtak, akár elhomályosodtak.

De hirtelen, a nélkül, hogy tudnók miért, gyakran éppen az ellenkező hangulatban megrohanják emlékezetünk legmélyebb, legrejtettebb sejtjeit és oly élelnek állanak előttünk, mintha csak tegnap óta ismernők és ekkor tudjuk meg csak, hogy soha el nem fognak hagyni, hogy a feledés fátyola nem fogja betakarni, hogy sok más benyomás elillan agyunkból, de ez az egy szó, ez az egy esemény emlékezte ulolsó lehetetünkig megmarad bennünk.

Általában nem valami jelentékeny szó, vagy nevezetes esemény az, melyet mi ily módon — gyakran teljesen akarunk ellenére — a feledés karjai közül kirántunk. Életünk fontos, nevezetes eseményei nem üldöznek bennünket kísértetek

alakjában; ezektől az élet küzdelmeiben, örömeiben és bujában szabadulunk.

Nem csekély dolgokról van szó, a melyekről senki sem tanuskodhatik s amelyekről senki sem beszél; jelentéktelen szók ezek, csendesek és mélabusak, mint októberben a fának hulló levelei. E szókat csak mi magunk ismerjük és érezzük és ezeket nem tudjuk elfelejteni, mert ha egyszer észrevételül, ha csak egy percre is lelkünk mélyébe hatolnak, bizonyos titokzatos képességgel járnak, amely bennünket megtanít arra, a mit az legkevesebb küzdelmeiben sem tanultunk meg, tudniillik önismeretre, a saját magunkba való betekintésre és ezért nem tudjuk elfelejteni.

Sok évvel ezelőtt történt. Egy napon délelőtt a Klara-negyed* egyik félreeső utcájában bádogos műhelybe javítás végett kellett vinnem valamit. Nehéz volt megkérni, mert a háznak, melyben a bádogos lakott, több udvara és feljárója volt és semmiféle cégtábla nem igazított utba. És mégis biztosan tudtam, hogy itt lakik a bádogos, mert a cselédem már többször volt nála és mivel a hozzá küldött tárgyakat jól és olcsón javította, végre magam is akartam vele beszélni.

* Stockholm egyik kerülete, melynek helyén ez előtt a most már kiszáritott Klara-tó volt

hogy áruháznak egyik vevő a másíknak ajánlja, mert a legkisebb bevásárlásnál is meggyőződik bárki is, hogy a legjobb cikkeket bámulatos olcsó, szabott áron vásárolhatja. Azonkívül pedig olyan kiváló kedvezményeket nyújtunk, hogy bárki is szívesen és bizalommal vásárol nálunk. — Vidékre mintákat bérmentve szívesen küldünk és vidékről beérkező rendeléseket a legpontosabban intézzük el. — 5 frotte meghaladó rendeléseket a monarchia bármely részére bérmentve küldünk.

NEM CSUDA,

Olcsó szabott árak! * * * * * Kézírási díjára még külön 5⁰/₀ engedély!

Áruház a „Kék Csillaghoz,” Székesfehérvár Nádor-utca.

Mai lapunk 6 oldal.

bet, vagy kevesebbet elhisz; vagy legalább is föllángol benne a gyűlölet, a melyet Veszta-tűzként örökké lángoló lánggal szeretnének lobogtatni.

S miért mindez? Mert Günsberg Mór zsidó volt. Ha keresztény ember, bizony-bizony a legközelebbi községek kivül senki sem törődne vele.

A minap rejtélyes módon halt meg Egán Ede, a keresztény magyarság egyik legnagyobb jötevője, egy valóságos óriás. Önmaga oltotta-e ki az életét, vagy véletlen áldozata, vagy orvkéz lötte le? Ki tudja? Meghalt, eltemették és sir a szívünk utána, hogy elhullnak legjobbjaink. Mit csináltak vele a lapok? Iratokat komponáltak, hogy az öngyilkosságot az eszében forgatta már, hogy holmi inkorrekt-ségek fordultak elő, a melyek miatt jobb volt neki a halál sötét útjába térni.

Bezzeg, ha a zsidóság védelmezője Egán, mérget merünk rá venni, nem csak ma, de 5 esztendő múlva is kutatnák a tettest, a ki kioltotta azt a drága életet, a mint kibőlháták a Dreyfus Alfréd ártatlanságát a homályból öt világrész élénk részvétele mellett.

Azt hiszik, hogy maguk mellett csinálják a hangulatot, azt hiszik, hogy ezzel a zsidóságot a magyar nép szemében a sympathia piedesztáljára emelik, hogy a magyar keresztény nép el fog feledni mindent, a mit ellene 50 év alatt vétkeztek, mert egy szerencsétlen, egy magáról megfeledkezett ember a gyilkosság bűnével feketítette be a lelkét és agyondobta, vagy leütötte Günsberget, a ki azt nem érdemelte meg? Okosabb, furfangosabb módon talán igen, de így, nagyon tévednek, csak az ellenkezőjét fogják elérni. Tud ám ez a nép gondolkozni, ha szolgálja is a zsidóságnak, azért nem annak a szíve dobog ám a keblében, nem annak az agyveleje szövi-fonja ám a gondolatokat.

ember, de görnyedt háta, sápadt, redős arca aggastyánra vallott.

— Ezt szeretném kijavítani, — kezdém én s a magammal hozott pléhedényt kibontottam a papirosból, — no de sok fáradságomba is került ez a csekélység. Hiszen ön annyira elrejtve lakik, hogy valóságos felfedező utat kellett tennem, míg megtaláltam; azt hittem már, hogy sohasem jöhetnek fel ezeken a sötét lépcsőkön.

A bádogos felnézett; keserű, alázatos mosoly mutatkozott fáradt, sápadt vonásaiban.

— Igazán oly nehéz volt? — mondá sajtósággal, vontatott hangon, mintha sok-sok gondolat rejtőzött volna e kevés szó mögé.

— Igen nagyon nehéz volt, feleltem gyorsan, kikerülvén a szemei tekintetét, mely merően reám irányult. Azután kezdtem beszélni a javításról, megmondtam, hogy és miként csinálja meg, végre köszöntem és az ajtó felé fordulván, távozni akartam. Ő is köszönt, nyitotta az ajtót, és lámpájával lekísért a lépcsőn.

Épen a mikor elváltam tőle, üres, száraz köhögést hallottam; megrázkódtam. Megálltam és hallgatóni kezdtem, hallottam, a mint a bádogos folytonosan köhögve, lassan és nehézkesen felment a lépcsőn.

Mikor léptei és köhögése elhangzottak, átsiettem az udvaron ki az utcára.

Nem irhatom le, mit éreztem, mikor most egyedül voltam és a nyert benyomás fölött elmélkedtem.

Egy elkövetett szivtelen tett első, homályos, mondhatnám öntudatlan érzete lassanként kinzó lelkiifurdalással fejlődött bennem. Bántott a lelkiismeretem, hogy azt a meggondolatlan szót

Ezzel csak felnyitják egyesek szemeit; felpiszkálják az ellenük amug; is égő gyűlölet tüzeit, a melynek ha nagyobb lesz a lángja, nem mi, de ők lesznek az okai.

Idé-hetjük Szemere Miklóst: „*Fiatal véreim*” című munkájából:

„*Vannak, a kik nem hiszik, csak mosolyognak fölényvel, pedig a vége az lesz, mondhatom úgy is, a nélkül, hogy asztrolog volnék és a csillagokból olvasnék, hogy könnyezni fog fölötte a magyar is, a zsidó is.*”

Ismerjük mi a magyar népet, azt is tudjuk, hogy mennyire gyűlöli a zsidót s tudjuk, *ha nem félne az Istentől, rég kitört volna már a lázadás ellenük*. És épen az a katolikus papság, a melyet annyi gyalázzal illetnek, ha nem volna és súlyos szavával, a nép előtt való hatalmas tekintélyével (kire hallgat jobban a nép, mint a papjára?) ha a papság nem csillapítaná, hanem lázítaná, mint a hogyan a vádat szemé közé vágják, régóta lángban állana ez az ország.

Igen! megmondják, fölfedezik a zsidóság visszaéléseit, tanítják a népet az önmaga rágmentésére, de nem az erőszak, nem a bot, hanem az ész, a szöveget és utján.

Tudjuk mi, mi a célja annak a piszkos irat névtelenségbe burkoló szerzőjének; az, a mit a *Nemzeti Ideál* című mű szerzője oly igazán megirt:

„*Ha egyik-másik nagyszivű és a szennyes haszonlesés hiénáinak piszkolódásától meg nem rettenő férfiú cselekedni i. mer, megrohanják, kigunyolják a mai állapotoknak és erkölcsöknek önajukat feltékenyen őrző lovacsjai; meggyagyasítják szándékát, magát a — ma még — kezükben levő hatalommal és ravasz furfanggal annyi piszkot hányanak reá, hogy végre azok is ellene fordulnak, a kiknek javaért tenni, áldozni akar. Ezáltal letörlik kedvét, meggyöngítik erejét*”

kimondottam. Vajjon mit ézret ez az ember s mit gondolt szemrehányó panaszm hallatára, hogy csak egyszer kellett felmennem e sötét meredek lépcsőn, mit gondol ő, a kinek napjában ki tudja hány-szor keli felbotorkálni beteg, fáradt tüdejével. Szerettem volna magamat megbüntetni; talán jobban tennék, ha visszamennék a szegény bádogoshoz s kezét nyujtanék neki ilyes szavakkal: »Kérem bocsásson meg!«

De hogy értsen meg ő, hogy fogja fel azt, a mit gondolok, ha legbeisőbb gondolataimat kitárva, úgy beszélnek, a mint érzek: »Bocsásson meg, nem azért amit mondtam, hanem hogy ily gőg keletkezhetett szivemben; bocsásson meg nekem, bocsásson meg mindnyájunknak, a kik soha se fázunk, soha se nélkülözünk, hogy nem állalottuk az ön körülményei közt önre, a szükség és nélkülözés gyermekére megvetéssel s a legjobb esetben leereszkedéssel tekinteni! Bocsásson meg, hogy terhéhez még egy követ raktunk, bocsásson meg, hogy kicsinyesek és szivtelenek vagyunk és meg nem érthetjük, hogy a szenvedés tiszteletet parancsol és hogy a lovagiasságot és a szeretetreméltó magaviseletet, melylyel a bársonyruha és a hód prémes bunda tulajdonosa iránt viseltetünk, inkább azokra a szegény, szükséget szenvedő emberi szivekre kellene pazarolnunk, a melyeket csak rongyok takarnak!«

És ha ő megértene, nem zárná be előttem ajtaját, nem utasítana el és nem törne ki e szavakba: »Menjen el tőlem! Nem kell az embernek bocsánatot kérni, ha ruhája szövede finomabb, mint a másé. Mindnyájan a körülmények hatalma előtt hajlunk meg és embertársainktól csak jót

Annak a piszkos iratnak az írója ilyenformán gondolkozott, a mikor kezébe vette a tollat: »Tudva és akarva hazudni és rágalmazni fogok, mert a mint én nem követtem el a gyilkosságot, úgy nem bujtott föl rá senkit se Zichy Nándor gróf, se Csúcs István; de elfogom érni, hogy lesz, a ki elhiszi majd az én rágalmaimat és akkor meg lesz boszulva a hitsorsos ártatlanul kiontott vére és másra hártjuk azt a gyűlöletet, a mely a fejünk felett feketé felhőkben kavargó.«

Mi meg azt mondjuk, hogy célt tévesztett a nyil. Lesznek a kik ezután még jobban fognak bennünket gyűlölni, de az is bizonyos, hogy az ily piszkos, alávaló fegyverek azokat fogják megsebezni, a kik a harcba vitték s ha a gyűlölet nagyra nő és kelevény alakjában ki fog fakadni, az ilyen támadások lesznek a kovász, a melyek azt megérellelik.

A tegnapi postával dr. Pajzs Gyula ráczalmási földbirtoκος urtól a következő nyilatkozatot kaptuk:

A ráczalmási képviselőválasztásból folyólag nagyméltóságú gróf Zichy Nándor urhoz intézett nyilt levél jelent meg a napokban, melynek eredetét némelyek úgy hallom, csekély személyemmel hozzák kapcsolatba.

Bár alig hihetem, hogy azok, kik eddigi ténykedésemet figyelemre méltatták, fölölem hasonló brutalitást feltételezhetének, mégis kijelentem, hogy a kérdéses nyilt levél megjelenésében nekem semmiféle részem nincsen — annak modoráról és tartalmáról pedig megbotránkozással vettem tudomást.

Ráczalmáson, 1901. október 9.

Dr. Pajzs Gyula.

A politikában ellenfelei voltunk és vagyunk Paizs dr.-nak, kritikát is mondtunk annak idején a fölött a mód felett, a melyet az ő akadály nem tűró akarata a Kossuth-párti jelölt, Koller Tivadar megválasztásánál alkalmazott: de ma-

hallunk, ha nekünk az övéikénél jobb kabátunk van; ez alatt elrejtjük gyűlöletünket, míg csak meg nem bosszuljuk magunkat.

Nem, nem tudnék tőle bocsánatot kérni; a mit mondtam, csak szóbeszéd volt, melyet soha se volnék képes kitérőlni és feledtetni, azért, mert értelme nincs tulajdonképen a szóban magában. Hisz ez a szó megvesztegethetetlen tanuja annak, hogy van egy kaszt, a mely szivtelenséggel és kislelkűséggel elválasztja a szegényt a gazdagtól, az éhest a jóllakottól.

Ugy tetszett nekem, mintha ezek a szavak cikázó villámként hatoltak volna a szivembe, mintha éles világával kitérték volna titkait és mintha ezután az önmarcangolás után most már tisztán és világosan láthatnék be a társadalom minden bajába és ferdességébe. Pedig ezeket még az ország nagyjai is mily részvétlenül nézik!

Most láttam csak az igazság vakító fényében azt az undok gőgöt, melylyel az ember a legnyomorultabb előjogok alapján embertársai irányában viseltetik. Nem láttam csak a durva, kézzelfogható vonásokat e szomorú képen, mely az emberi nem lealázását ábrázolja, mint pl. a munkás embernek csak börtönt, de az előkelő naplopónak, a ki véletlenségből milliókat örökölt, alázatosan köszöntünk, vagy fenhéjazók vagyunk a koldus előtt, de udvariasan, tisztelettel emelünk kalapot a gazdag ember előtt, ki saját fogatában elrobog mellettünk, nem ezeket láttam, hanem az embertelen bánásmód finomabb vonásait, az előkelő leereszkedést, az önkényt, a pártolási viszketeget, végre pedig azt az érzetet, melytől talán senki, csak egy ember tudott szabadulni, ő a ki nem követett el bűnt, azt az érzetet gon-

gunk semmi hitűk egy percig sem, hogy ő lett volna az értelmi szerzője annak a piszkolódó iratnak, a melynek egyedüli célja: calumniare audacter, semper aliquid inhaeret (csak rágal-mazz vakmerően, valami mindig rajta ragad.) Ép azért szívesen adunk helyt nyilatkozatának s mindenki láthatja, hogy a szennyirat éles eité-lésében éppen nem tévedtünk, mert a fölött min-den józanul ítélő ember csak megbotránkozását fejezheti ki és az is bizonyos, hogy az illető, a ki írta, több kárt tett vele magának a zsidóság-nak, mint hasznot.

A város költségeloirányzata.

A gazdasági élet alapjait képező alsó tár-sadalmi rétegek megerősítésére nem fordítottunk elég gondot s ezért egész társadalmunk ingatag alapon nyugszik, a társadalom egyes osztályai között nem elég szorosak a kapcsok s végül az erkölcsök pusztulása és a hitélet hanyatlása folytán hiányzik társadalmunknak erkölcsi fékezője. Ezen erők híján vagyis ezen mulasztás folytán uralomra jutott a pénz, egyes helyek pénzgócponntá váltak, az értékek a társadalomra nézve hasznosítás nél-kül egy-egy kézbe kerültek, neveltünk töképenze-seket s elhanyagoltuk éppen azokat, a kik a nemzet háztartásának kézipéztárát fentartják: a keservesen adózó kisembereket, legyen az gazda vagy iparos. A komoly szemlélő közállapotainkkal nemcsak hogy megelégedve nem lehet, sőt ellenkezőleg aggódás kell, hogy elfogja lelkét. A mit tapasztaltunk e téren a nemzet háztartásában, ugyanazt észre kell vennünk a valamikor hatalmas, gazdag városok beléletében. Aggódva tekintjük a város háztartását visszatükröző költségvetést s lessük milyen újabb teher szakad a nyakunkba csak azért, hogy a főszámvevő megtalálja a rémesen jelentkező mínusz agyonütésére a megfelelő plust.

Elszomorító dolog, a mit a főszámvevő a költségvetés bevezető jelentésében felhoz:

»A fedezetnek emelkedését . . . egyéb fedezet hiányában a községi pótdadónak 56%-ról 67%-ra javasolt emelése eredményezi.«

Az építkezések, a haladás útján odakiált a

dolom, melynél fogva, ha jót teszünk a szegé-nyekkel, már azt hisszük, hogy mindent tettünk, pedig a jólétnek még csak az ábcéjét betűzzük!

És megint hallottam a szemrehányó sza-vakat:

— Igazán olyan nehéz volt?

— És megint fölembe zúgott az a száraz, üres köhécselés, melyet a sötét meredek lépcsőn hallottam. Milyen tapintatlanság, mekkora szív-telenség volt részemről a szegény embernek szemrehányást tenni, hogy nincsen módjában ké-nyelmesebb feljárattal, világos lépcsővel bíró ház-ban lakni! . . .

A monda szerint van egy tó, — már nem emlékszem hol van — mely minden tizedik év-ben emberáldozatot követel és bármennyire buvárkodtak és keresték az áldozatot, a tó azt sohasem adta ki. Csak néha, csendes, magányos éjeleken, ha a teli hold ezüstös fé. yével előnti a hullámokat, a halott a felszínre kerül, de é fél után a mélység láthatatlan szellemei csakhamar megint visszarántják, mélyen a tó fenekére, a hol megmarad az utolsó itéletig . . .

A szívünk hasonlít e monda tavához; ebben is vannak emlékek, melyeket soha sem bocsát el, ott vannak és alusznak feneékben feledésbe merülve az élet sürgő-forgó nyugtalanságában. De néha felszínre kerülnek, felismerjük halvány vonásaikat és láttukra az elmúltakat még egyszer éljük át, a míg megint a titokteljes mélységbe vissza nem süllyednek, a hol élni fognak — ki tudja meddig! . . .

Mathilda Ross.

város közönségének, a főszámvevő, midőn jelen-tésében mondja:

„szükségeink emelkedésével — eltekintve a községi pótdadó emelésétől — jöve-delmeink éppen nem állanak arányban és háztar-tási alapunk sem rendelkezik oly rendkívüli jövedelemmel, mely a belutak építése és fen-tartási rovatánál a fokozatosan felvett utépítéseken túl előirányzott Ósz-utca rendezésének 30000 korona költségét fedezné s így ezen rovat alatt előirányzott összegek elfogadása komoly megfon-tolást igényel annál is inkább, mert azok ily természetűi szükségletek fedezésére kizárólag szol-gáló összes vámbevételeinket már jelentékenyen meghaladják.«

A teher nőtton-nő s a város tanácsa s a költségvető bizottság tehetetlenül áll a hatalmas deficit előtt, s hogy enyhítsen a fájdalmas számokon, megosztja a bajt tíz esztendőre, hogy a közel jövő terhein könnyítsen. Ez nem helyes gazdálkodási politika, mert jésztő számokban terhet róni már előre évekre menő időre sem cél, sem kötelesség nem lehet.

Meg kell gondolnunk, hogy a jelen utca-rendezés alkalmával a belvárosnak csak négy utcájáról van szó s ha már ez is ily tetemes pótdadóval jár vagy a költségeknek az előirányzatba 10 évre való felvételét követelné meg, tekintettel a kellő fedezet hiányára, mily megterhelhetésnek nézünk elébe, ha a külvárosok utcáinak rendezésére kerül a sor, mert hisz kihagyni a számítás-ból azokat sem lehet s alig képzelhető el, hogy 10 éven belül csak a belváros egyes utcáinak rendezése tervezetnének. Az ily haladás a város teljes eladósodására vezet, de nem is vezethet másra, mert a fedezet, illetve a jövedelem csök-ken évről-évre, a jövő évi előirányzat szerint is 15162 kor. 30 fillérrel, ezzel szemben mutatko-zik ugyan egyes tételeknél emelkedés is, de bi-zony csak a papíron s a mi ijesztő többletként szerepel, az a pótdadó emelését vonná maga után.

Jövedelmeink gyarapítására kell tehát töre-kednünk s miként fentebb jeleztük, az adózó anyagot szolgáltató alsó társadalmi rétegek me-gerősítését kell munkálni, mert teljes tönkrevjtás nélkül csak úgy leszünk képesek a folyton nö-vekvő szükségletet fedezni. Köztudomásu dolog, hogy a város évtizedes gazdálkodási rendszere sok kívánni valót hagy maga után, de legyen szabad reménylenünk, hogy Polczér Péter gazd. tanácsos nem fogja nyugdíjas állásnak tekinteni hivatalát, hanem minden erejével szemlélő ipar-kozik a város gazdálkodási rendszerét. Mert bár-mily kiadások szorultak is a gazdasági kiadások közé, nem valami kecségető a helyzet, ha mint-egy 27000 korona gazdasági kiadás ellenében (gazdasági cselédbér, pásztor-díj, napszám, esz-közök, tenyész állatok beszerzése, takarmány) a fatenyésztést, épületek tatarozását stb. nem is számítva (ezekkel mintegy 41000 kor.) a gazda-sági bevételek alig rugnak 17000 koronára.

A költségvetés egyes rovatának emelkedésével vagy csökkenésével nem foglalkozunk, ha-nem adjuk a házipénztári 1902. évi költségvetés mérlegét a következőkben:

A szükséglet.

1. A rendes kiadások	
összege	814850 K. 47 f.
2. A rendkívüli kiadások	
összege	158736 K. — f.
főösszeg	973586 K. 47 f.

A fedezet.

1. A rendes fedezet	800335 K. 15 f.
2. Rendkívüli fedezet	174245 K. 42 f.
főösszeg	974580 K. 57 f.

Végül csak egyre kérjük a vár. biz. tago-kat: tanulmányozzák a kézhez vett költségeloirány-zatot s kik legjobb tudása, lelkiismerete szer-int kellő tájékozottsággal küzdjön a város érdekeiért, mert ez kötelessége. Elég volt már a közönyből, a közérdekért fáradozni szent és nemes munka.

Második orsz. kath. Nagygyűlés.

Magyarország katolikusai f. é. november hó 4—7 napjain fogják megtartani a második orsz. kath. Nagygyűlést Budapestén. A kath. nagygyűléssel egyideűleg tartatik meg: az Eucha-ristikus Kongresszus, a Katolikus Körök Or-szágos Szövetségének közgyűlése, a Legényegyletek Országos Szövetségének gyűlése, az Országos Czeczilia-egyesület közgyűlése, a Keresztény Szö-vetkezettek III. Országos Kongresszusa.

A magyar katolikusok szívében feledhe-tetlenül él még emléke a mult évben tartott országos katolikus Nagygyűlés fényes és ma-gasztos napjainak, melyeken annyi lelkesedésben, vigaszban, édes reménységben volt része mind-annyiunknak.

Bizalommal reméljük tehát, hogy az idén november első napjaiban megtartandó II. országos katolikus nagygyűlés is méltó folytatása lesz a mult évinek és jelentőségében, kitartásaiban messze túl is fogja szárnyalni az előbbit.

Külföldi katolikus hittesivé: eink katolikus életében, katolikus mozgalmaiban nagy szerepük van mindenütt a katolikus nagygyűléseknek, melyek különösen Németországban emelkedtek kiváló jelentőségre.

A katolikus Nagygyűlések ugyanis min-denütt a hitvallás napjai, midőn száz es száz, ezer és ezer, minden rendű katolikus egyesűlve egymással a közös hit érzelmeiben kifejezést ad hűségének, ragaszkodásának, szeretetének, hite, egyháza és hazája iránt, bizonyosságot tesz arról, hogy a katolikusok öntudat él még a szívek mélyén, hogy ezt a hitet, ezt az öntudatot nem téphette meg ki semmiféle ellenség sem a kat-holikusok millióinak szívéből.

A katolikus Nagygyűlések továbbá az erő-gyűjtés napjai is, mert a közös lelkesedés, az együttérzés erősíti a szíveket, tudata annak, hogy sokan vagyunk, kik ugyanazon eszmékért élünk és lelkesedünk, kik egy azon iránynak szolgál-tában állunk, megerősíti a gyengéket, a bátortala-nokat is és további munkára buzdítja, bátorítja a már már csüggedőket.

A katolikus Nagygyűlések végül tanácsko-zásaikkal, határozataikkal időről, időre irányt szabnak a katolikusok tevékenységének, legfonto-sabb kötelemeikre, legsürgősebb teendőikre írá nyitják a katolikus világ figyelmét s komoly megfontolás, megbeszélés után mintegy munka-programmot adnak a katolikusoknak.

Ezen szempontokból fontos minálunk is a hatolikus Nagygyűlések ügye s ezért hisszük és reméljük, hogy a magyar katolikus közönség, papok és világiak egyaránt, az idén is nemes lel-kesedéssel, buzgósággal fogják felkarolni a kato-likus Nagygyűlés ügyét és tömeges megjelenésük-kel biztosítják annak súlyát és jelentőségét.

Fel tehát a magyar katolikusok II. Orszá-gos Nagygyűlésére!

Dr. GYÖRKY ÖDÖN.

UJDONSÁGOK.

— **Katonai hírek.** Hiteles forrásból vett értesülésünk szerint *Ruprecht* Heinrich ezredes, a 81. honvéd gyalogdandár parancsnoka a novemberi előléptetés alkalmával vezérőrnagy (tábornok, rangot kap. Ruprecht ezredes néhány havi itt tartózkodása alatt a katonai és polgári köröket egyaránt meghódította kedves, igazán urias modorával, s így az előléptetés híre nem kis örömet kelt városunkban. — Bizonyára kellemetlenül érinti városunk polgárságát a másik hír, mely *Lyro* Emil uhlanus ezredes távozását tudatja. Szinte alig volt katonai parancsnok, a ki a hadsereg és polgárság közti jó viszonyt oly sok odaadással ápolta volna, mint *Lyro* ezredes, a ki néhány nap mulva Tarnopolba távozik városunkból, hogy ott mint dandárparancsnok átvegye a szolgálatot. Bármennyire örvendünk is a derék, közkedvelt katona kitüntető előléptetésének, mégis sajnáljuk távozását. Adja az Ég, hogy a mienkéhez hasonló szeretettel találkozzunk új otthonában. — *Takoni* Albert volt helybell uhlanus, majd dragonos kapitány a magyar honvédlövesség állományába felvételét s századosi rangban a varasdi 10. honvéd huszár ezredhez osztatott be szolgálat-tételre.

— **A székesfejérvári Oltáregyesület** igazgatósága tisztelettel figyelmezteti mindazon főt. plebános urakat, kik rzevény templomuk felszerelésében az Oltáregyesület segítségét igénybe venni szándékoznak, hogy folyamodványaikat az illetékes esperes ur által láttamozott templomi leltár melléklésével, az egyházmegyei körlevelek előírása szerint *október hónapban* okvetlenül benyujtsák, mert a később érkező folyamodványok tekintetbe nem vehetők.

— **Mária Terézia rekvium.** F. hó 15-én kedden a helybeli székesegyházban d. e. 9 óra-kor ünnepélyes gyász istentisztelet lesz, mely alkalommal a Mária Terézia által saját kezűleg készített gyászruhákat használja a szertartást végző papság.

— **A hatósági zálogház ügye.** A hatósági zálogház eszméjével kezdenek megbarátkozni azok is, a kik eddig kihivetlennek tartották a zálogház felállítását. Ezek között volt *Nemsits* Gyula, pénzügyi tanácsos is, a kit épen ezért Mohai Lajos főszámvevővel ki is küldött a törvényhatóság a kecskeméti hatósági zálogház tanulmányozására. A tanulmány eredménye kedvező, a kiküldöttek meggyőződtek arról, hogy ez az intézmény a városra, de a város közönségére nézve is előnyös, felette hasznos. A kiküldöttek jelentésük folyamán a következőket mondják: „Kecskeméten szerzett értesülésünk szerint a hatósági zálogház felállításakor még két zálogház volt, melyeknek tulajdonosai azonban a hatósági zálogházzal versenyre ni nem bírtak és üzleteiket már a második évben beszüntették. . . . ma már a verseny nélküli hatósági zálogház évenként mintegy 10000 korona nyereséget bocsajt a hatóság rendelkezésére. Tapasztalataink végeredményeként kijelentjük, hogy látva a hatósági zálogház egész ügymenetét, kezelését, de különösen Kecskemét város és vidéke szegényebb néposztályainak ezen reá nézve áldásos intézmény iránt tanusított elismerését és háláját, a nálunk aránylag nagyobb szegény-osztály támogatása érdekében célszerűnek és szükségesnek tartjuk a hatósági zálogház fel-

állítását. Azt hisszük, meglesz a tanulmányutnak a kellő eredménye, belátja a törvényhatóság, hogy elszegényedett népünkön ezen intézménnyel segíteni kötelessége. Ha az első években számokban kifejezhető haszna talán nem is lesz, a nagy kamattól azonban a nép legalább megszabadul.

— **Angyal kellett az égben.** Az Úr adta, az Úr elvette, legyen áldott az ő szent akarata Angyalra volt szükség az égben s a választás a kis *Palánszky* Miklóskára esett Kedves volt ő az Isten és emberek előtt, azért kellett távoznia ártatlan lélekkel övéinek szerető karjai közül. Enyhítse a mélyen sújtott család fájdalmát a közönség osztatlan részvéte s az a tudat, hogy a mérhetlen veszteséggel szemben égi védőt nyertek az Úrnál. A kedves gyermek elhunytát az alábbi gyászjelentés tudatja:

Dr. *Palánszky* Miklós és neje szül. *Vértessy* Aranka, mint szülők, Ilonka mint testvérke, a nagyszülők és nagyszámu rokonság nevében is fájdalomtól megtört szívvel tudatják kis fiuk, illetve fivérük, s illetve onukájuk és kis öcscsüknek *Miklósának* hosszas szenvedés után f. évi október hó 12-én d. e. fél 9 óraker történt gyászos elhunytát. Temetése f. évi október hó 13-án délután 3 óraker a Dinnye-utca 25. számu gyászházból lesz. Áldás és béke lengjen édes hamvain!

— **A Fejérmegyei Tanítótestület** f. é. szept. hó 25-én Bicskén tartott hangversenye alkalmával felülfizetni sziveskedtek: *Göllner* Károly 8, *Steiner* József 5, *Blauhorn* Jenő és *Freud* Lajos 3-3 koronát. *Balogh* György, *Cseh* Elek, *Hankó* Gyula, *Huszár* László, *Keller* Szilárd, *Tröm* Ferenc, *Windisch* István és *N. N.* 2-2 kor; *Deák* Gerzson, *Farkas* Károly, *Greud* Manó, *Harsányi* Pálné, *Mandt* Kálmán, *Mészöly* Győző és *Strausz* Zoltán 1-1 kor., *Balogh* István 40 fillért, kiknek a tanítók árvi nevében ezuton fejezi ki hálás köszönetét a tanítótestület *elnöksége*.

— **A Fehérmegyei Gazdasági Egyesület** f. hó 21-én. d. u. 3 óraker tartja meg rendes közgyűlést, melynek tárgysorozata a következő: Az igazgató választmányok választás utján való kiegészítése. As Országos Magyar Gazdasági Egyesület választmányába *Czirák* Antal gróf lemondása folytán újabb kiküldött megválasztása. As egyesület munkaprogrammja a téli időnyre. Egyéb folyó ügyek elintézése.

— **Érdekes ötlet.** Valaki glédába állította a most beválasztott napkeleti képviselőket az alábbi módon. Tessek a kövér betűket fölülről lefelé összeállítva olvasni!

Sándor Pál
Mandel Pál
Nagy Sándor
Neményi Ambrus
Molnár Jenő
Neumann Ármán
Reich Aladár
Vézi József
Weisz Berthold
Visontai Soma
Beck Marczel
Wolfner Tivadar
Vázsonyi Vilmos
Bakonyi Samu
Barta Ödön
Révai Mór!

—
Wolfner Tivadar
Reich Aladár
Mandel Pál
Sándor Pál
Révai Mór
Beck Marczel
Neumann Ármán
Visontai Soma
Vázsonyi Vilmos
Barta Ödön
Vézi József
Bakonyi Samu
Nagy Sándor
Weisz Berthold
Neményi Ambrus.

— **Gyászrolat.** Résztételt vettük a gyászirt, hogy *Pfeffer* Kázmérné szül. *Michalék-Mária* életének 34-ik évében hosszas és fájdalmas szenvedés s a haldoklók szentségének ájtatos felvétele után *Ercsiben* meghalt. Az elhunytat tegnap d. u. 4 óraker temették el a kath. anyaszentegyház szertartása szerint az ercsii temetőben. Az elhunyt t férje, két kis gyermeke s nagyszámu rokonság gyászolja.

Arany Sándor és neje *Szölösy* Erzsébet fájdalommal tudatják fiuknak, *Arany* József urodalmi kaszárának f. hó 11-én, életének 38-ik évében történt gyászos elhunytát. Temetése holnap d. u. 3 óraker lesz *Lepsényben*.

Emhecht Ferencné szül. *Kiss* Mária ma delőtt 58-ik boldog házasságának 39-ik évében a haldoklók szentségének ájtatos felvétele után hosszas szenvedés következtében meghalt. Az elhunytak temetése holnap d. u. négy óraker lesz a Salétrom-utca 6. sz. alatti gyászházból. A köztiszteletben álló matronát férje, gyermekei s nagyszámu rokonság gyászolja.

— **Iparos szakrajz-tanfolyam.** Az iparossegédek és tanoncok továbbképző szakrajz-tanfolyama f. hó 15-én este fél 8 óraker az ipartestület helyiségében fog megnyitanni. Az érdekeltek figyelmét annál is inkább felkérjük a tanfolyam tömeges látogatására, mert kellő eredmény hiányában a miniszterium az 1000 korona államsegélyt igen könnyen megvonhatja; ez pedig elég szegény volna városunk iparosaira.

— **Térzene.** A székesfejérvári V. honvéd kerület zenekara az eddigi tervtől eltérőleg vagyis nem szerdán délután, hanem kedvőre időjárás esetén minden vasárnap d. e. 11 óraker fog a *Zichy-ligetben* térzenét adni.

— **Névmagyrosítás.** *Pusz* György keresztesi illetőségű, budapesti lakos vezetéknevét helygymiszteri engedéllyel „*Budai*”-ra változtatta.

— **Választás után.** Egy jól felöltözött polgárosszony állott beszerkesztőségünkbe, hogy tanácsunkat kikérje. A baját imigen adta elő: Megkérem alázattal az urakat, az uram nagyon haszontalan ember, mert a követválasztás előtt ígérték neki 30 pöngőt, hogy szavazzon *Icsire*, de hát ő 60 pöngőt kívánt, annyit meg nem akartak adni. Mivel sehogy sem tudtak megegyezni, hát abba maradt a dolog. És nézze, majd megmuti a guta, az uram mégis *Icsire* szavazott. Mondja meg, most már, hol kapjuk meg a kortespenzt? Persze hogy tanácscsal nem szolgálhattunk, de az asszony neve iránt érdeklödtük, erre azonban a választ kereken megtagadta, mert — miként mondá — annyit ő is tud, hogy ezért még az urát is becsukják. — Csendesen kiakolbóltottuk a siránkozó asszonyt szerkesztőségünk ből.

— **Önálló puszták adókedvezménye.** Ismeretes dolog, hogy az önálló puszták azon községhez, ahova közigazgatásilag tartoznak, a közterhekhez csak fél községi pótdadóval járulnak. A közigazgatási bióság egy konkrét eset alkalmából kimondotta, hogy a községi feladókedvezmény a föld és házadóra vonatkozik, a tőkeamat és járadékadóra ez a kedvezmény ki nem terjed.

— **A Duna titka.** *Duna-Adonyból* írják lapunknak, hogy ott f. hó 10-én egy 30-35 évesnek látszó férfi hulláját fogták ki. A hulla teljes ruházattal került a Duna hajjai közé, de zsebeiben semmiféle irás, mely személynazonosságának megállapítására vezethetne, nem találtak. Miután a hullán külérőszak nyomai nem találhatók, az illető öngyilkossági szándékkal vagy véletlen folytán lelte ott halálát. Lefényképezés után eltemették.

— **Véres támadás.** Gyanutlanul beszélgett f. hó 7-én P. Zsebő János csákvári lakos egy ismerősével az ottani nagyvendéglő előtt, midőn hirtelen közéjük lépett *Lepsényi* János földjük s egy csapással a földhöz terítette ellenfelét. Az üstét még néhány szurás követte úgy, hogy rövid tusa után Zsebőt vérbe fagyva szállították

lakására, hol rögtön ápolás alá vették. A csendőrség rövid nyomozás után kiderítette, hogy Lepsényi még két társával, Szalok János és Udvardi József zámolyi legényekkel közösen végezte a véres munkát, a miert mindhármán az ügyészség börtönébe kerültek.

— **A molnár-legény büne.** Sok kellemetlenége volt már Szabó István táci molnárnak, mert az őrlés végett malmába hozott gabonát valaki rendszerint alaposan megvámolta. Hiába lesett, kutatót a dolog után, a bűnöst nem sikerült elcsipni. Végre is jelentést tett a csendőrségnél s az hamarosan megtalálta az ügyes vámszedőt Házer Lajos kölesdi illetőségű molnár-legény személyében, a ki ugyan egy darabig konokul tagadta a terhére rótt cselekményt s csak akkor tett beismerő vallomást, midőn legény társa szemébe vágta, hogy bizony ő volt a tolvaj. Házer lopás büntetése miatt a bíróság elé került.

— **Egy butorozott szoba kiadó** Bástya-utca 9-ik szám alatt.

IRODALOM.

— **Auer István könyve.** Nyolc éve, hogy a sok nélkülözéssel és csalódással járó katolikus hirlapírói pálya tövises útján küzdve, szenvedve tör előre igazainkért. A testet, lelket megviselő munkában, melyért az elismerés oly ritkán és oly vékonyan jár, vigasztalás és megnyugvást egyedül a költészet nyújtott neki. Szépirodalmi lapjainkban gyakran találkoztunk Auer István nevével. Poézisán végigömlik a bánat és remény, a szelid öröm, sokszor a csalódás hangja. Mária költményei a vallásos szív őszinte megnyilatkozásánál többet fejeznek ki. A fűi szeretet, hódolat és csodálat Szűz Mária iránt; a boldogságos Szűzbe helyezett határtalan bizalom, mely egyedül eszköz felzaklatott lelkének a nyugalmat és boldogságot megszerezni; az Isten-Anya szépségén és jóságán való szinte gyermeket szemlélődés: ezek az Auer Mária-verseinek a jellemző vonásai. Többi költményeit is a szelid, soha tulzába nem ragadó érzelmek teszik kedvessé Auer a szív poétája s akik a szívek költészetét szeretik, úgy vegyék meg az Auer november végén megjelenő kötetét. Csalódnai bizony egy sem fog közülök. Az *Előfizetési Felhívás*-t most bocsátotta ki a fiatal s tapasztalatokban máris érdemes poéta. A vers-kötet címe: *Vergődés* lesz. Nyolckilenc ivnyi terjedelemben fog megjelenni november vége felé a *Stephanicum* díszes és izléses kiállításában. Egy példány ára fűve 2 korona 40 fillér, díszes kötésben: 4 korona. A szerző igen kéri barátait, jóakaróit és ismerőseit, hogy könyvére előfizetést gyűjtsenek s hogy előfizetési szándékukat lehetőleg minél hamarabb jelentsék be nála. Címe: *Auer István* hirlapíró, Budapest, IX., Mátyás-utca 6., I. em. 6.

Anyakönyvi statisztika

1901. évi október hó 5-től október hó 12-ig.

I. Születés.

Született: 18 fiu, 8 leány. Ezekből 18 törvényes fiu, 7 törvényes leány; 0 törvénytelen fiu, 1 törvénytelen leány. Halvaszületett 1 törvényes fiu. Összesen: 26.

II. Halálozás.

Elhalt: 11 fi, 2 nő. Ezekből 5 éven aluli törvényes fiu 3, leány 0, törvénytelen fiu 0, leány 0; 5 éven felüli fi 8, nő 2. Összesen: 13. E szerint a születés a halálozást a fent jelzett idő alatt 13-mal multa felül.

III. Házasságkötés.

A fent jelzett idő alatt házasságra lépet 4 pár. **Elhaltak:** Franyó Károly, róm. kath., magánzó, 66 éves, aggszélhűdés, Könyök-utca 14. sz. — Deák János, róm. kath., kisbirtokos, 26 éves, heveny-kimerülés, Szent-György kórház. — Vihart Ignác és Polczer Erzsébet halva született fia, Zámoly-utca 22. sz. — Lengyel Károly, ev. ref., timár-segéd, 28 éves, szívhűdés, Szent-György kórház. — Szántó Sándor, m. kir. honvéd százados neje Rindskopf Irma (Mária), róm. kath.; 43 éves, tüdővész Basa-utca 1. sz. — Cserveszka József, kárpitós segéd neje Parti Rozália,

róm. kath., 72 éves, tüdőágulás, Lakatos-utca 9. sz. — Jung Márton, róm. kath., 8 hónapos, tüdőlob, Kert-utca 7. sz. — Tiger József, róm. kath., 69. gyalogezredbeli közlegény, 23 éves, nőtlen, lösebb, cs. es kir. csapatkórház. — Puskás Pál, róm. kath., bányász, Dudasek Teréz házastársa, 68 éves, szívhűdés, Szent-György kórház. — Farkas József, róm. kath., juhász, Horváth Juliánna házastársa, 43 éves, arccrák, Szent-György kórház. — Balogh Lukács, ev. ref., háztulajdonos, Radovits Anna házastársa, 83 éves, aggkór, Szechenyi-utca 1. sz. — Jásper János, róm. kath., önálló cipész, Majer Mária házastársa, 53 éves, tüdővész, Zólfá-utca 2. sz. — Peresztegi Nagy István, róm. kath., 4 éves, üdült agyvizkór, Öreg-utca 59. sz.

IV. Kiírdetés.

Dukai Ignác, gépész-kovács-segéd (Nagy-Perkátá) és Prehauser Etel (Sárbogárd, Fejérmegye). — Nagy István vasuti fűtő (Székesfejérvár) és Vörös Agnes (Nagy-Láng, Fejérmegye). — Illés Sándor Géza kertész (Székesfejérvár) és Krenmer Terézia (Duna-Adony, Fejérmegye). — (Vizbel József vasgyári munkás (Székesfejérvár) és Szabó Juliánna (Pátka, Fejérmegye). — Mókher Ferenc, m. á. v. fékező, (Székesfejérvár) és Szép Mária, (Seregélyes, Fejérmegye). — Binder Károly, posta- és táviratiszt (Budapest) és Schlamadinger Sarolta Teréz (Székesfejérvár.)

17600/1901. szám.

Árlejtési hirdetmény.

Székesfejérvár szab. kir. város agg- és szegényügyi bizottsága felszólítja mindazokat, a kik az aggok, szegények, foglyok és toloncok élelmezéséhez a nyers anyagot, vagy kenyert 1902. évi január 1-től 1902. évi december 31-éig szállítani kívánják, hogy zárt ajánlataikat az árlejtés napjának délelőtt 9 órájáig az alább jelzett biztosítékkal együtt a tanácsi iktatóba adják be, vagy a biztosíték letévesével f. évi október hó 19-én a városházi tanácskozási teremben délelőtt 10 órakor tartandó szóbeli árlejtésnél s emélyesen jelentkezzenek.

A nyers anyagok szállításához 200 korona, a kenyér szállításához 100 korona biztosíték szükséges.

A feltételek a hivatalos órák alatt a jegyzői hivatalban tekinthetők be.

Székesfejérvár, 1901. évi október 11.

Lipsey Lajos sk. Katona Horváth István sk. jegyző. elnök.

Alapított 1865.

Ifj. SCHAUMANN JÓZSEF

ARANYOZÓ, MARVANYOZÓ, TEMPLONDÍSZITŐ, TÜKÖR, KÉPKERET RAKTÁRA SZÉKESFEHÉRVÁROTT. Barátok új épületében.

Elvállal mindennemű aranyozást és díszítést, ugymint: Templomok, Salonok, Kávéházak, Dísztermek Aranyozását festését és Plasztikai Díszítését

Első magyar varrógép és kerékpár-gyár részvénytársaság. Budapest.

Ajánlják hazai gyártmányu **Adria, karika-hajós Singer, Wheeler Wilson, Howe** stb.-féle saját készítményü **varrógépeiket és kerékpárait** a legutányosabb árak mellett. — Nagy raktár minden néven nevezendő varrógép és kerékpár alkatrészekben. — Ajánlják továbbá teljesen berendezett javító műhelyüket, hol mindennemű varrógép és kerékpár javítások gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Vezető igazgató **Márkus Simon özvegye és fia** cégégnél, Székesfejérvárott, Nádor- és Rózsa-utca sarkán a ciszterciák templomával szemben.

Egyházi és egyleti zászlók.

Kiűntetve: Szeged 1876. — Székesfejérvár 1879. — Deés 1879. — Budapest 1885. és 1896.

Magyarország legrégibb egyházi szerek és zászlók gyára

OBERBAUER ALAJOS utóda

József főherceg és Klotild főhercegnasszony ő császári és királyi fenségeinek udvi szállítója

BUDAPEST, Váczi-utca 15. szám.

Alapított: 1863-ik évben. Alapított: 1863 ik évben.

Elismert, megbízhatóság, pontos és szolid kiszolgálás.

Ajánlom dúsan felszerelt

egyházak és kápolnák berendezéséhez szükséges tárgyaimat

a legutányosabb áron, a lehető legszebb kivitelben, nevezetesen:

MISERUHÁKAT

pluviale, dalmatika és ornátusokat Egyházi és társulati lobogókat. Tűzoltó, iskolásgyermek, Mária-társulati, ipartársulati, dalegyleti és temetkezési egyleti zászlókat.

Szent szobrokat, csillárokat, ciboriumokat és kelyheket. Fali- és oltár-gyertyatartókat és oltárlámpákat.

Monstranciákat, stáció-képeket, oltárokat, úrkoporsókat stb.

Régi ruhák javítását, valamint kelyhek, ciborium, monstrancia, oltárlámpák és oltár-gyertya-tartók megezüstözését vagy megaranyozását elvállalom és olcsón készítem el.

Nagy választék arany-, ezüst- és selyem-himzésekben, valamint himzett egyházi ruhákban.

Képes árjegyzéket és költségvetést kívánatra bérmentve küldök.

Műhímzés.

Többször kitüntetve!

**Asztalos szakmába
vágó megrendelést
elfogad**

NAGY JÓZSEF
SZÉCHENYI-UTCZA 24. SZ.

Készen kapható: Nyaraló vagy gyermekszobába, esetleg előszobában alkalmazható fehér fényezett szekrények s 16 személyre ebédlő s egyéb butorok.

Eremmel kitüntetve!

SIMON LAJOS
asztalos és kárpitos
butorraktára
SZÉKESFEJÉRVÁROTT,
Kossuth-utca 11. szám.

Ajánja saját készítményű asztalos és kárpitos butormunkákkal dűsan berendezett üzletét, hol mindennemű asztalos és kárpitos munkák gyorsan és pontosan elkészíttetnek,
jutányos áron.

VÉGH GYULA
szobafestő, mázoló
Kossuth-utca 15. (Győry-ház.)

Elfogad:
Czim-, szoba-, kép-, templom- és oltárfestés, valamint mázoló s krétarajz munkát.

!!! Legujabb secossió minták dűs
választékban. !!!

FRANK BALÁZS
kutmester (1. Öreg-utca 5. sz.)

Elfogad kut-furást, ásást, szivattyu-javitást, vízvezeték és tüdőberendezéseket. Minden e szakbavágó munkát jutányosan és pontosan végez.

Hirdetések
a »FEJÉRMEGYEI NAPLÓ«
részére
jutányos áron vétetnek fel.

TROPON a legjobb tápláló és erősítő szer.
TROPON ötszörte táplálóbb, mint a hus, melynek legfontosabb részét **fehérnyéjét** tartalmazza.
TROPON növeli az **egészségesek** testi erejét, megakadályozza a **beteg** elgyöngülését, sietteti az **üdülők** meg-erősödését.
TROPON megbecsülhetetlen mindama betegségekben, melyekben könnyen emészthető és bőséges táplálékra van szüksége a betegnek.
TROPON nélkülözhetetlen táplálék azért mindazoknak, kiknek **rossz a gyomruk, betegek a beleik, gyöngék az idegeik, a hűk vérszegények, köszvényesek, tüdőbajosok, cukorbeteg** és más olyan bajokban szenvednek, melyek a rendes étellel való táplálkozást lehetetlenné teszik.
TROPON nemcsak a **legjobb**, hanem a **legolcsóbb** fehérnyékészítmény is. Ára 100 grm. 1 kor. 20 fill.
TROPON kapható minden gyógyszer-tárban.
Betegek, üdülők, egészségesek legjobb tápláléka: a **Tropon**. Mindenkinnek hasznára válik,

mert rendkívül tápláló és legkönnyebben emészthető. A hus legtáplálóbb részét: **fehérnyéjét** tartalmazza minden emészthetetlen résztől megtisztítva. Etelekhez keverve tápláló erejüket sokszorosán fokozza. A leggyöngébb gyomor is elbirja a **Tropont**, melytől hamarosan megnövekedik az ember testi ereje és munkaképessége, fokozódik az életkedve és szellemi munkabírása. **Tropon** kapható minden gyógyszer-tárban.

Nikolsburger Sándor
szoba-, cimfestő és mázoló
Fatér, özv. Császárné háza
a (Ponty vendéglővel szemben.)

Elfogad:
Czim-, szoba-, templom-, oltar- és kép-
festést, valamint mindennemű mázoló- és
krétarajz-munkát
jutányos áron.

Két tanuló felvétetik.

BERVEILER JÁNOS
KATONAI ÉS POLGÁRI SZABÓ
Székesfejérvár, Kigýó-utca 1. sz.
Üzlethelyiség a színházzal szemben.

Készít:
papi reverendákat, cimádát, papi öltönyöket.

Czégemet a főtiszt. papság szives figyelmébe ajánlom. — Több elismerő levél birtokában, biztosíthatom megrendelőimet, hogy gyors, pontos és lelkiismeretes kiszolgálás által a legkényesebb igényeket is kielégíthetem.

SZÁMMER IMRE
KÖNYVNYOMDAJA SZÉKESFEJÉRVÁR.

o o o o o ELVÁLLAL MINDENNEMŰ
o o o o o KÖNYVNYOMTATÓ ÉS KÖNYVKÖTŐ
o o o o o MUNKÁK KÉSZÍTÉSÉT IZLÉSES
o o o o o KIÁLLÍTÁSSAL, JUTÁNYOS ARON.

o o o o o AJÁNlja DŰSAN FELSZERELT
o o o o o RAKTÁRAT
o o o o o IRODAI, FOGALMAZÓ, LEVÉL
o o o o o ÉS CSOMAGOLÓ PAPIROKBAN.

o o o o o KÉSZLETBEN TART MINDENNEMŰ
o o o o o NYOMTATVÁNYT ŰGYVÉDEK,
o o o o o SZOLGABIRÓSÁGOK, KÖZSÉGEK,
o o o o o EGYHAZAK STB. RÉSZÉRE.

BÁSTYA-UTCZA 9. SZ. || || || TELEFON 99.